

El Baix Penadès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSAPTES

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre.	1 pessetes.
Fora »	1'25 »
Extranger »	2 »
Número corrent. 10 cèntims. Atracat, 20 cèntims	

Redacció y Administració

Plaça Pi i Margall, número 2.

Anuncis a preus convencionals. Remittits: 10 cèntims l'lnla

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

Els conservadors al Poder

A les poques hores d'obertes les Corts, el Gabinet den Romanones, derrotat en una votació provocada pel mateix en el Senat, pels vots dels lliberals disidents i dels conservadors, presentà la dimissió a la Corona, essent-li admesa per aquesta.

Tothom estava en contexte en que la crisi era de difícil solució, i ningú la preveia la probable solució qui havia de resoldre-la. Se conceptuava com la crisi política més difícil que s'havia plantejat des de la restauració. A qui s'encarregaria la formació de Govern? Sense'l veto que les esquerres venien posant a la tornada d'en Maura, sense'l ¡Maura, no! que retrunyia arreu d'Espanya i fins a l'extranger, tothom hauria predit que'l rei otorgaria'ls seus poders per a la formació de Ministeri a l'indiscutible capdevanter del partit conservador; pero aquell veto al qual hi anava inherent l'amenaça del motí, de la revolta i de la indignació popular exterioritzada en les capitals, feia difícil una situació política maurista. No, no; ¡Maura, no!, aquest, doncs, quedava descartat.

S'entregaria'l Poder al senyor García Prieto, capdevanter dels lliberals disidents? Tampoc era això probable, car hauria sigut la primera vegada que una desidència se vegés premiada majorment havent necessitat l'ajuda d'una potent majoria conservadora per a derrotar en una votació als seus ex-amics polítics. Una situació prietista hauria tingut enfront als romanonistes, que li haurien declarat una guerra implacable, fent li impossible la vida ministerial.

Tampoc se veia molt probable una situació «pont», una interinitat per anar tirant, que servis de pas, més tart o més aviat, als conservadors o als mateixos lliberals, en el cas de que aquests haguessin arribat a una intel·ligència, que era el desitj del Monarca, i an això se dirigiren els esforços d'aquest, que s'estrellaren davant la fonda divisió del partit lliberal, difícil de reconciliar-lo després de la votació del Senat.

I el rei, fetes les consultes de consuetut, fracassat el seu intent de reconciliar als lliberals, oferí'l poder al senyor Maura, pregant-li, segons s'ha dit, rectificqués els procediments de govern que precipitarem la seva caiguda a l'any 1909. En Maura s'hi negà, dient que si havia d'encarregar-se del Poder, havia d'esser amb els mateixos homes i amb els mateixos procediments d'aleshores; es dir, una continuació de la situació política de 1909.

Per això no hi passà'l Monarca; i oferí'l poder al senyor Dato, qui demanà un ajornament de vintiquatre hores per a tornar la contesta definitiva de si acceptava o no. Contra la cre-

encia general, en Dato acceptà l'encàrreg de formar Gabinet, amb el·lements, per cert, marcadament reccionaris.

I ara ens trobem amb una situació conservadora, vinguda amb motiu d'una disidència que ha matat la lliberal, que al neixer n'ha produït una altra de més fonda en el partit conservador que s'havia distingit sempre per la seva unió i disciplina. Els incondicionals d'en Maura posen el crit al cel, indignats, contra en Dato per haver acceptat el poder a espatlles del seu indiscutible quefe, i parlen d'ingratis, traidors, deslealtats i desconsideracions, i anuncien una ferma i implacable oposició al flamant gabinet, entorn del qual s'hi està condensant un ambient i una atmosfera tant pessimistes que li faràn la vida impossible.

Es, com ha dit un periòdic, un Ministeri de conservadors, pero no del partit conservador.

I després, què? No's vislumbren pas en l'horitzó del règim ni de l'Espanya les blavors serenes de la bonança.

Qui'n tocarà'ls resultats de tot aquest desgavell de la política espanyola, és Catalunya, que per segona vegada, quan ha estat a punt de veure resolt el plet de les Mancomunitats, ha vingut un conflicte polític que ha sojornat la resolució, com ara, per temps indifinit.

Cal que Catalunya, ara més que mai, continuï amb la mateixa ferma unió i mostri la mateixa energia amb que's presentà davant d'Espanya el dia de la magna Assambla de les Diputacions Catalanes.

Ja hem demanat prou; ja es hora d'exigir.

X.

Electorals

Per què anem al copu

«La experiencia es la mare de la ciencia», diu un adagi popular, i verdaderament, la experiencia ens posà de manifest, l'incorrecte procedir que tenen les dretes quant per un excés de tolerancia del poble poden lograr imposar-se.

En les últimes eleccions municipals, l'esquerra vendrellenca entengué que havent-hi un bando contrari a la població, encar que aquest fos un conglomerat, en sa majoria, format per polítics caducs ja fracassats en els temps en que imperava el caciquisme i per gent sense ideals i si sols guiats pel despit i l'odi personal, abandonà l'idea d'anar al copu i sols volgué lluitar per les majories al objecte de procedir lo més democràticament possible.

Les dretes, al veure'l noble procedir dels republicans vendrellencs, en lloc de contestar també amb noblesa, els provocaren presentant pel segon districte una candidatura quin sol anunci era una amenaça, un *trágala* pels republicans, els quals, davant la provocació decidiren anar al copu ne-

aquell districte i lluitar sols per les majories en el primer, apesar de comptar amb suficientes forces per a treurer també triomfant el copu.

Resultat d'aquest procedir dels republicans, fou que sortís elegit un dels candidats de les dretes, el qual fou nomenat Alcalde de real ordre, i aprofitant el seu nomenament per a portar a cap tots els atropells i arbitrariedades que tingueren a bè aconsellar-li els seus concellers.

Tots recordem que contra el voler de l'Ajuntament, que eren onze regidors, aquell despedí a tots els empleats municipals, desde'l Secretari fins al Guarda rural, sense alegar cap causa que justificés el seu despido, nomenant ell a qui va tenir per convenient.

Tots recordem que no assistia a les sessions de primera convocatoria de l'Ajuntament, no més que pel sol gust de cansar als regidors.

Tots sabem que tinguerem de veure la guardia civil guardant la Casa de la Vila en els dies de sessió, com si'l poble que assistia a les mateixes hagués estat rompost per una colla de malfactors de qui no podia fiarse.

Tots recordem en quantes sessions no's concedí la paraula als representants del poble o s'aixecava la sessió al començar a fer us d'aquella.

Tots recordem quantes denuncies se feren pels nostres adversaris, sense que cap tingués fonament ni arribés a prosperar.

Tots recordem l'estat deplorable d'inquietud que lograren portar a nostra vila.

Tots recordem la desconsideració amb que eren tractats pels empleats municipals els nostres amics i fins els regidors, al tenir necessitat d'acudir a la Casa de la Vila.

Tots recordem que fins algun regidor fou provocat al carrer per aquells *valents* a qui s'havia concedit una credencial d'empleat municipal.

Tots recordem el desgavell econòmic que imperava en el Municipi.

I tots recordem també, que qui evitá un dia de dol a la nostra vila, fou el molt seny i la gran serenitat dels capdevaners de l'esquerra.

En resum, que d'aquella lliçó, ne treguérem el convenciment de que una vila com la nostra que ha assolit un grau superior de tolerancia i de cultura política, per dignitat, per tranquil·litat i per la pau i benestar de la vila, no deu haver de suportar el flagell del nomenament d'un arcalde de real ordre que s'imposi a tot el poble, i per a salvar això no hi hà més qu'un sol camí: anar al copu.

Desgraciadament, devem deixar de banda les bones teorís democràtiques respecte aquest punt; nostres adversaris no están a l'altura de practicar política sana, i en tant n'aprenuin, el poble deu obligar-los a estar retrets, puix portada la política tal com la portan les dretes vendrellenques, no necessitem més que un sol argument per a defensar el copu, que és: *el copu representa més de tres quintes parts, al menys, de ciutadans que s'*

imposen a una minoria que no arriba a les dues quintes parts restants.

El nomenament d'Alcalde de reial ordre representa un sol representant del poble que s'imposa a onze.

Treguin els llegidors la proporció i diguin què resulta més democràtic.

Nosaltres entenem que mentres el nomenament d'Alcalde el fassin desde dalt i no siga el Poble o'ls seus representants qu'il designi, deu anar-se al copu.

Sobre lo que digué un prohòm dretà

L'article que publicarem la setmana passada en aquesta secció d'electorals, amb el títol, «Lo que ha dit un prohòm», ha sigut comentadíssim favorablement per la generalitat de la població, i causà gran sensació i no poc rebombori entre'ls dretans, especialment entre'ls que no solen ésser cridats a deliberació i consulta en les resolucions de l'agrupació dretana, que són l'immensa majoria, puix com a partit anti-democràtic, la massa no és consultada ni cridada a consell, en el qual sols s'hi reuneixen una dotzena de prohòms i privils legiats.

El rebombori, doncs, ha sigut gros, i han anat aquests dies molt intrigats els de la massa dretana pera saber qui fou el prohòm que, passant per sobre totes les conveniències, va atrevir-se, en la reunió de cap-pares, a cantar les veritats respecte a la situació actual de l'agrupament dretà i a la escandalosa gestió administrativa del seu arcalde, de la qual n'è focaren les conseqüències, a més de l'erari del Municipi, fins l'Hospital i la Protecció a la Infància, lo qual és una vergonya per a nostres dretans qui, al parlar de moralitat administrativa municipal, deurán fer-ho sempre amb el cap cot i les galtes enrogides.

Alguns dubten sia cert lo que atribuïem a l'aludit prohòm dretà, que suposen invenció nostra; però els més, creuen que sí que és cert, perquè aquell cúmul d'errors i desaccerts que senyala comesos pels directores de les dretes, i les immoralitats administratives del seu arcalde, està en la consciència de tothom de que són veritats incontestables que no han pegut ésser desmentides per ningú, ni molt menys per l'orgue dretà, el qual ha tingut de guardar forçós silenci cada vegada que, des de aquestes planes, les hi hem fregat per la cara.

Nosaltres ens ratifiquem en la certitud de les manifestacions del prohòm dretà, les quals arribaren a nostre coneixement per bon conducte. És clar que no va fer-les textualment com les vam escriure nosaltres; però, en síntesis, foren les mateixes.

I, què diuen els de la massa dretana? Segons referències que han arribat fins a nosaltres, regna entre ella cert descontent perquè'ls capítols i les personalitats prestigioses, refusen anar en candidatura, lo qual tenen com un símptoma de segura derrota, ja que d'haver-hi probabilitats de triomf, no cedirien els llocs als del «montón», als quals, cedixen generosament l'honor d'anar a l'aigua.

També sabem que a la «Lliga, l'entitat representativa de les dretes, hi ha sorgit una escissió entre'ls elements procedents del vell caciquisme i les joventuts, per entendre'ls uns que s'han de seguir els procediments de la vella i caduca política caciquista, en tant que'ls altres voldrien trencar-los els vells mollos, que són els que han portat el descrèdit i la impopularitat sobre les nostres dretes, i seguir altres normes més en consonància amb la modernitat dels temps. I aquestes discidències han provocat la dimissió del president de la «Lliga», al qual segueixen els elements joves, que s'troben disposats fins a presentar candidatura pròpia, o retreure's en el cas de que la que's presenti no respongui als seus propòsits.

Allà ella amb els seus rezels i les seves divisions, en tant nosaltres anem fent la nostra via, units i disciplinats, disposats a entrar en lluita per a assolir el copu, per a aconseguir majories i minories.

O tot, o res!

***

L'Agrupació Catalanista va acordar en Junta general, per unanimitat, apoiar en un tot la candi-

datura que presenti la conjunció republicana autonomista en les vinents eleccions municipals, i, per tant, secundar la propaganda i'ls treballs electorals que's portin a cap, i designant al president de la Agrupació per a que formi part de la Comissió electoral encarregada de la direcció de dits treballs.

Una circular en pro dels aucells

Responent a l'excitació de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, de Barcelona, i a la que li fèrem des de nostre setmanari, el governador civil de Tarragona ha publicat en el Butlletí Oficial de la província, la circular següent:

«Recibidas en este Gobierno denuncias de que en varias localidades de esta provincia, con infracción manifiesta de los preceptos contenidos en las leyes de protección a las aves, de 19 de septiembre de 1896 y vigente de caza de 1902, se cazan en grandes masas los pájaros insectívoros, en particular las golondrinas, lo que, a mas de la consiguiente falta constituye una muestra de incultura por parte de infractores, causando con ello graves daños a la agricultura, llamo la atención de los señores alcaldes y funcionarios dependientes de mi autoridad, y ruego encarecidamente al señor teniente coronel jefe de la Guardia civil, extremen la vigilancia, a fin de evitar el abuso denunciado, persiguiendo a los infractores de las disposiciones citadas, destruyendo los artificios de que estos se valen y denunciándolos a los Tribunales para la sanción a que se hagan acreedores.»

Molt seria de desitjar que aquesta circular, publicada una mica massa tard, tingués conseqüències més pràctiques que altres de naturalesa semblant, i que'ls encarregats de fer-la complir, extremessen la seva vigilància i'l seu bon zel, perseguint als infactors de les lleis de protecció als aucells útils a l'agricultura.

Notes Agrícoles

El conreu de la cibada i del sègol

Aquests dos cereals, sègol i cibada, proporcionen en nostre país, generalment, rendiments insignificants, degut única i exclusivament als pocs cuidados que's prodiguen a ambdós conreus. Les estadístiques oficials ens ensenyen que la producció mitja per hectàrea de cibada i de sègol, no passa de vuit a nou cents kilograms per hectàrea. Una cullita tan migrada és una prova evident i clara de que les terres que la produeixen no contenen la suma necessària de substàncies fertilitzadores, en estat de fàcil assimilació, per quin motiu s'imposa recórrer a l'emplei dels adobs minerals, si volem doblar i fins triplicar els rendiments dels cereals que'ns ocupen.

I que lo que diem no és una fantasia sino conseqüència immediata d'estudis portats a terme en el terreny pràctic, lo que anem a demostrar posant alguns exemples.

El president de la Caixa Rural de Sant Joan (Mallorca), don Antoni Oliver, va dividir un terreny en tres parcel·les iguals, d'una hectàrea, abonant-les de la següent manera:

La primera parcela amb 180 kilograms de superfosfat de cals 18/20 de graduació.

La segona parcela amb 180 kilograms de dit superfosfat i 150 kilograms de nitrat de sosa.

La tercera parcela amb 180 kilograms de superfosfat de cals 18/20, la suma de 150 kilograms de nitrat de sosa i 75 kilograms de clorur potàssic.

Després va sembrar cibada en les tres hectàrees i la cullita que obtingué en cada una de dites finques fou la que anem a enumerar.

La primera, que rebé adob fosfatat, proporcionà 975 kilograms de gra i 1.137 kilograms de palla.

La segona, 1.047 kilograms de gra i 1.485 kilograms de palla. Aquesta fou adobada amb fertilitzants fosfatats i nitrogenats.

I la tercera, que rebé adobs fosfatats, nitrogenats i potàssics, produí un rendiment de 2.058 kilograms de gra i 1.881 de palla.

En altra regió ben diferent, província de Granada, al poble de Capileiva, don Josep Gimenez, obtingué en un lloc que adobà amb una fórmula de fertilitzants químics completa o sia a base de àcid fosfòric, potassa i nitrògen, 3.645 kilograms de sègol, mentres que en altre lloc ont sols hi apli-

cà àcid fosfòric i nitrògen, prescindint de la potassa, la cullita no arribà a ser de 3.000 kilograms per hectàrea; i en una tercera sense cap classe d'adob, amb prou treballs s'hi feren 2.000 kilograms, no obstant i ésser la terra ont se practica el cultiu, de les més fèrtils.

També creiem convenient donar a conèixer el cas de don Evarist Arendes, de Tuy, Galicia, que arribà a obtenir quinze vegades més de sègol en un camp ont hi aplicà adobs químics, que en el col·lindant ont no s'hi feu cap esparció d'adobs.

Aquests i altres exemples que podríem ressenyar, demostren d'un modo palmari els bons resultats que en el conreu dels cereals proporcionen els adobs químics.

Es convenient, doncs, adobar amb una fórmula composta de 200 a 300 kilograms de clorur de potassa, repartir avants de fer la sembra, aplicant a la primavera de 150 a 200 kilograms de nitrat de sosa tot per hectàrea.

RÚSTICUS.

Informació vinícola

De la casa Arnó, Maristany i Companyia, de Barcelona.

La calma es va accentuant en nostres mercats de tal manera, que són ben comprats els negocis que's realitzen; no obstant i això, el propietari no's desanima i se'l veu per ara disposat a resistir aquesta situació actual del negoci. Per altra part, el comerç no surt de l'actitut de prudència en què s'ha col·locat des de l'acabament de les veremes, i no's vol proveir de mercaderia més enllà de lo que li convé per les seves necessitats de moment. Els preus se cotisen aproximadament als mateixos límits que dies passats, però la tendència es comprèn més fluixa.

En situació semblant se troben els altres mercats d'Espanya i fins els mateixos de França, on la calma encara és més marcada.

CRONICA

Amb motiu de la festivitat de demà, diada de Tots Sants, hem adelantat un dia la surtida del present número.

***

No ha acabat pas la tongada de les pluges, les quals tant han perjudicat la nostra vila; i núvol que passa deixa anar un ruixim o bé xafec d'aigua, i carrers i edificacions ragen d'humitat, que temps tardarà ans no desaparegui.

Dimars al matí va ploure a intervals; al migdia va caure un petit xafec, que seria més intens cap a la banda de Santa Oliva, per quant a primera hora de la tarda va baivar una petita rierada que va ésser una ensenyança, ja que's va veure que, en els indrets de la Font del Rubió va deixar son llit natural, o sia'l torrent den Lluç i va escampar-se mauoia pels camps fins a la masia den Serra, i trobant allí els esborancs del mage de l'horta den Magre, va escorres en part per les hortes fins a l'encreuament de la carretera i la via del ferro-carril de Barcelona, tant quietament, que al cap de més d'una hora, prop les quatre, les escorrialles, per la cuneta de la carretera, s'escorrien per entre la estació i'l passeig i eren engolides per l'endrona de la claveguera d'aquell lloc.

Hem dit que aquesta petita rierada era una ensenyança, i així és: ens ha ensenyat que'l perill, tant o més que en els esborancs del mur de contensió de l'horta den Magre, està també en els indrets qu'hem dit de la Font den Rubió, ja que de no haver-se desviat en aquest lloc la poca aigua que portava la riera, hauria baixat tota pel torrent den Lluç passant per les «alcantarilles» de la via, i ni una gota hauria arribat a iraspasar els dits esborancs.

Cal, doncs, fixar la vista, a més del derruit mur de contensió, — que com diem en altre solt diumenge passat vingué l'enginyer provincial senyor Corsini per a l'assumpte de son arreglo — fixar la igualment un kilometre més amunt, ont ara s'ha vist hi existeix també un perill, com així mateix en els terrenys de les boques de les dites «alcantarilles», els quals no deurien cultivar-se, a l'objecte de que les plantacions no constituïxin un perill més entorpidint el lliure curs de les aigües.

Tots hi hem d'estar interessats en evitar per a lo

successiu un altre trastorn com el que passà la vila la nit de Sant Miquel, i deixant de banda impaciències, puix s'ha de tenir un compte que amb presses no's fa mai res ben fet, i crítiques tendencioses i interessades, que també se'n fan, tinguem tots plegats un bon sentit de patriotisme vendrellenc.

En vista de lo que havia succeït amb la riera, l'arcalde senyor Vidal ho comunicà telegràficament al governador i al senyor Carner, que com és sabut se troba a Madrid, i aquest s'afanyà a visitar al nou Director general d'Agricultura, el qual ha demanat al enginyer provincial senyor Corsini, telegràficament, que amb tota urgència li enviï l'informe; quina nova la telegrafia ahir el senyor Carner a l'arcalde.

Diumenge al matí vingué a nostra vila l'enginyer de camins de la província senyor Corsini, a l'objecte de veure la manera de reconstruir el mur de contensió de l'horta den Magre. Acompanyat de l'arcalde i alguns regidors, va visitar dit lloc enterant-se de l'estat en que ha quedat el mur a conseqüència de la ruptura del mateix per les aigües, regoneixent la urgència de la seva reconstrucció, a quin efecte s'ofereix en tot lo que dependís d'ell a l'Ajuntament en lo que fa referència a un assumpte de tan vital interès i seguretat per a la nostra vila.

L'arcalde agraf els oferiments del senyor Corsini, preguntant-li que no deixés da mà i procurés activar, en lo que dependís d'ell, la resolució definitiva de l'assumpte, de quina importància se'n podria haver fet un cabal judici.

El senyor Corsini no pogué demorar la seva estada en nostra vila, retornant a Tarragona en el tren de les 11'8, en el qual arribava'l senyor Carner de Barcelona, i que venia pel mateix assumpte, sabedor de la visita del senyor Corsini, amb el qual conferència durant la parada del tren.

Dilluns el matí, de pas per a Tarragona i Poblet, tinguerem la satisfacció de saludar a nostre benvolgut amic i compatriota el gran poeta i dramaturg don Angel Guimerà, al qual acompanyaven el distingit escriptor don Pere Aldavert i'l notable literat norueg Karl August Hagberg entusiasta admirador del senyor Guimerà i de la literatura catalana, el qual trobant-se de fa dies a Barcelona, ha volgut conèixer el cèlebre monastir de Poblet, panteó dels reis de la Corona catalana-aragonesa.

A Sant Vicens se'ls hi ajuntà l'amic i pulcre poeta Lluís Vía, qui ha passat l'estiu a Comarruga.

**DOLORS SABATÉ, llevadora amb Real Títol
Montserrat, 4**

La comissió dels propietaris de finques del pla de Mar i de la barriada marítima de Sant Salvador, perjudicats per la passada inundació, ha començat els treballs per a la reconstrucció del camí, enrunat per les aigües, que comunica la vila, amb aquelles finques i barriada.

Simultàniament, se procedeix també a la recomposició de la canyeria conductora de l'aigua potable que abasteix dit barri marítim, que quedà destrossada.

Negociat a la Caixa de Crèdit d'aquesta vila el xec de la quantitat de 223'50 francs que'ns va remetre des de Zuric nostre amic i compatriota Gil Batlle, per a'ls perjudicats per la inundació, amb el canvi de francs en pessetes ha resultat la quantitat de 235'40 pessetes, la qual hem entregat a l'Arcaldia al fi a que va destinada.

El matí del diumenge passat, com anunciàrem, va venir a nostra vila una comissió de la Societat coral «Catalunya Nova», de Barcelona, per a fer entrega de la quantitat recaudada en la capta pública i en el concert que a benefici de la nostra vila, perjudicada per la inundació, verificà aquella entitat.

A la estació foren rebuts per una comissió de l'Ajuntament i'ls presidents de la Societat coral «La Lira» i de l'«Orfeó», i alguns socis d'aquestes entitats, els quals donaren la benvinguda als arribats; dirigint-se després tots a la Casa de la Vila, ont els comissionats feren entrega al senyor arcalde, en nom de «Catalunya Nova», de la quantitat de 790'75 pessetes, producte de dits dos actes.

L'arcalde agrai i donà mercès als comissionats en nom de la població pel donatiu i per l'altruista procedir de la societat que representaven a favor del Vendrell.

Durant l'estada de la comissió de socis de «Catalu-

nya Nova» en nostra vila, foren constantment acompanyats i obsequiats per socis de «La Lira» i de l'«Orfeó» i d'alguns regidors, no deixant-los fins que retornaren a Barcelona en el tren de les set del vespre.

—Voleu fer bona sopa? Gasteu les PASTES D'OU que tant pulcrament elabora la casa RIERA d'aquesta vila.

Se ha fet càrrec del Registre de la Propietat d'aquest partit, don Joan Josep García nomenat recentment registrador interí.

Dimars al vespre el tren exprés de Madrid, a la estació de Sant Vicens, va enganxar a un home viuant, al qual deixà cadàvre. Se creu que protenia pujar al tren d'amagat, estant aquest en marxa.

No pogué ésser identificat.

Ha sigut concedida la creu de primera classe de la Ordre civil de Beneficència amb distintiu morat i negre, al metge que fou d'aquesta vila don Pere Gómez Guillaumet, que actualment exerceix a Sant Just Desvern.

—Amb el present número acompanyem un prospecte de l'establiment de Novetats per a senyora i Sastreia de Altés i Toldrà, d'aquesta vila, que recomanem a nostres lectors.

Durant la setmana passada s'han descarregat al port de Tarragona 2.500 tonelades de blat, 181.562 kilos d'ordi i 96.000 kilos de bacallà.

Amb les funcions del dia de Tots Sants i diumenge, se despedirà del públic de nostra vila, en el Cine del Tivoli, la «troupe» Dorix, que amb tant aplauso ha vingut actuant en el mateix des de'ls dies de la fira.

Presentarà algunes noves atraccions.

—ELIXIR CALLOL.—Aumenta la gana.

Hem rebut el número 27 de «Lectura Popular», Biblioteca d'autors catalans, que conté l'acabament de la bonica comedia en dos actes de don Josep M.ª Arnau, *La Pubilla del Vallés*, i val no més 10 céntims.

PIANOS

VENDAS AL
COMPTAT I A PLAÇOS
Lloguers i canvis

Especialitat en
afinacions i reparacions
Preus econòmics

PAGÉS Y MARTÍ, Aribau, 36, entr. Barcelona.

Secció Oficial

Plassa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde'l dia 18 al 24 del corrent mes: 66'25 pias.

Caixa de Crèdit y Estalvis de Vendrell

Operacions verificades en aquesta Caixa durant el diumenge

Dia 26 de Septiembre de 1913

41 imposicions, important. . . . . 767'00 Pias.
5 reintegros . . . . . 1927'00 »

Registre Civil.

Inscripcions verificadas en aquesta oficina:

NAIXEMENTS: una nena filla de Isidro Cherta Blanch i Manuela Villoro Zaragoza; un nen fill de Domingo Trillas Candari i Antonia Socias Civill; una nena filla de Agustí Solé Lleó i Maria Nin Bassa; una nena filla de Emili Cutchet Rodón i Mercé Fons Moyés; un nen fill de Ramón Arans Oliveras i Maria Arans Nin.

DEFUNCIONS: Cap.

MATRIMONIS: Jaume Saludes Amigó amb Maria Sanromá Gispert.

IMPRESSA RAMON GERMANS Y NEBOT.—VENDRELL.

Venda d'una casa

situada al carrer Major, senyalada amb el número 6. i una peça de terra plantada de vinya i algunes oliveres, d'un jornal i mig, situada a la carretera de Santa Oliva. Se cediràn módicament. Dirigir-se a son propietari en Menció Escofet.

PRESTAMS

Hi ha pera prestar a primera hipoteca, de 5.000 a 50.000 pessetas.

Informarà l'advocat d'aquesta vila D. Francisco Vidal y Socías, carrer de Sant Sebastià, 16, principal.

Se venen

dugues cases al carrer de Sant Francesc, números 3 i 17, un altre al Passeig de Castellar, número 6, i una pessa de terra de cinc jornals i mitj del país, vinya, olivers i camp, situada en el terme de Santa Oliva i partida Les Pedreres. Per a informes dirigir-se al procurador d'aquest jutjat don Emili Folch.

Maquina de fer mitja

Se'n ven una de C. B., número 10/23 29216 walter. Carro curt.—Se cedirà per 175 pessetes, s'ensenyarà son maneig a qui l'adquireixi, si així ho desitja.—Informarà a la Administració d'aquest setmanari.

Aprenent Fusté-carreter

guanyant en seguida. Se'n necessita un en la antiga i acreditada casa de Josep Galvez, del carrer del Dr. Robert.

Aprenent fusté

Se'n necessita un, guanyant desseguida, en la acreditada fusteria de Anton Güell i fills, carrer de la Muralla.

TEMPORADA D'IVERN DE 1913

Se posa en coneixement de les senyores modistes i demés senyores que'n necessitin, que'n l'establiment d'objectes d'escriptori de la casa Ramón Germans & Nebot, Plaça de Pi i Margall, núm. 2, s'hi troban de venda les següents acreditades revistes de modes: *Weldon's*, *Saison Parisienne*, *La Moda de Paris*, *Revue Parisienne*, i *Elite*.

Preus més econòmics que cap altre casa

Dr. Rosell Especialista en parts y malalties de la dona
Muralla, 3.—VENDRELL

CONSULTA: Dias festius, de 8 a 11. Dias feyners, de 11 a 12

Aplicació dels productes del DOCTOR FERRAN de Barcelona

SUEROS: contra la Erisipela y Febre puerperal (sobre-part), contra la Difteria, Tifus, Meningitis, Tétanos, Alcoholisme y Tuberculosis.
VACUNAS: contra la Rabia, Tuberculosis, vacuna contra la Blenorragia.

EXTRACTES ORGÁNICS: Testicular, Pulmonar, Cerebral, Cardiac, Placentari, Renal, Ováric, Hepàtic, Pépsic, Pancreàtic y Esplénic.
VEROLA, Tifus, Febre de Malta, Pulmonia

Vells, debilitats per excessos, impotents y estérils: Administració de Espermina per la via digestiva y hipodérmica

Diada de Totsants

Panallets i dolços de tota mena

Grans assortits en la CONFITERIA DE VIUDA DE TOMAS RECASENS

Carrer Major, número 25.—VENDRELL

Durant les prop-vinentes festes de Totsants se rifarà un artístic Ramillet amb un bonic objecte d'art.

Gran assortit d'objectes per a regalos de boda i de batetjos

• BUFANDES I TAPABOQUES •

Llaneria i Fantasies

Gran establiment de novetats per a senyora

Pau Milá

Oraban de rebres les últimes novetats per a la temporada d'hivern

PREU FIXO

Gèneres de Punt

• Flassades de tota mena •

FUSTERIA

de

Jaume Nin Fabré

Especialitat en el ram d'obres

Plaça de Pi i Margall, n.º 16.—VENDRELL

Establiment de Cotilleria i confecció de roba blanca

Carme Dalmases

Cotilles senyora, de 3 a 50 ptes. Cotilles de nena de 1 a 10 ptes.
Se fan tota classe de compostures a les cotilles

Camises per a senyora de 1 a 50 pesetes

Enagues, pantalons, xambres, cubre-corsès, etc. a preus paratos

DEPILATORI X.

El pel de qualsevol part del cos desapareix en deu minuts sens ocasionar la mes lleugera irritació, per delicat que sia el cutis de la persona que l'emplei.

Tintura X **Crema X**

Torna instantàneament el color negre o casany no deixant taca i essent el procediment molt senzill

Conserva i embelleix el cutis, donant-li blancura i finura inimitables. Amb son us desapareixen les taques, arrugues, pigas i demés

REPRESENTACIÓ EN AQUESTA COMARCA

Plaça Vella número 3.—VENDRELL

Altés i Toldrà

Novetats per a senyora

SASTRERIA

Gran i variat assortit en gèneres novetat d'hivern

CORTE ESMERADISSIM PREU FIXO

Fàbrica de Anisats, Licors, Gaseoses

i altres begudes refrescants

Evaristo Julivert (a) Morell

Vendrell

— Casa fundada a l'any 1860 —

Instalacions de Llum Eléctrica

Fils y flexibles ab coberta de goma vulcanisada
Interruptors, portalàmparas, aïsladors,
taps-fusibles, tubus aïslants y demés material eléctric
Làmparas filament metálic y de carbó
Motors asinerònics trifásics   Commutadors estrella - triángul
Resistencies metáliques
Petits transformadors pera cauteris, etc. etc.

Celestí Barot Sta. Agna, 9, Vendrell

Teléfonos, Bobinas Rhumkosff, etc.

BOMBAS CENTRIFUGAS acopladas ab motor eléctric

PILAS SECAS R. interior 608 olms pera timbres

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALES

pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - V E N D R E L L

Trajos llana novetat desde 30 pessetes

SASTRERIA de Joan Boxadós

SUCESOR DE GIL BOXADÓS

Grans existencies en géneros de estám i llana alta novetat per la temporada d'hivern a preus sumament reduits.

SANTA AGNA, 22.-VENDRELL

Gabans novetat desde 40 pessetes

Elegancia

Perfecció

Josep Martí (a) Fassi Magatzém de tota mena de materials pera construcció

Water-Closets

de les mellors fabricacions del Pais i Extranjer, i grans assortits en inhodoros, sifons, y demés articles per a SANITAT URBANA

Existencies en Cerámica fina i objectes propis per a regalos

Grans existencies de baldoses del pais i baldoses de La Bisbal de Girona

especials per a enrajolats, essent de una gran igualtat tant en lo color com en el tamanyo

— Arrimaders, rajoles de tots colors i cintes per a escales —

Carrer de Montserrat, números 48 i 50. **Vendrell**